

Nejvýznamnější představitel československé psychologie, univ. prof. RNDr et PHDr Vladimír Tardy, vedoucí katedry psychologie filosofické fakulty University Karlovy v Praze, se dožil 18. září t. r. šedesáti let.

Prof. Tardy ovlivnil v mnoha směrech vývoj naší psychologie nejen jako dlouholetý vysokoškolský profesor svými obsahově bohatými a vždy aktuálně koncipovanými přednáškami, které se vyznačovaly a vyznačují fascinujícím rozsahem a hloubkou erudice, kritickou pronikavostí a systematickostí, ale i řadou významných publikací, mezi něž patří zvl. řada vysokoškolských skriptů vydávaných už od r. 1946, stať o osobnosti jako jednotě protikladů (původně přednáška na amsterodamském filosofickém kongresu, publikovaná u nás r. 1949 v 6. čísle brněnské Psychologie), stať o fyziologickém výkladu duševních jevů (in Čs. logopedie, sborník statí, Praha 1956), v níž se prof. Tardy postavil proti neplodnému fyziologismu, zdůraznil sociální podmíněnost lidské psychiky a hájil svéráznost předmětu psychologie. Jinou významnou prací prof. Tardyho jsou jeho skripta o dějinách empirické psychologie z r. 1956 (první díl o psychologii 19. stol.), doplněná v r. 1966 o *Dějiny psychologie do vzniku samostatné psychologie*, dále skripta o obecné psychologii (1957) a zvláště skripta o psychologii osobnosti z r. 1964, která také reprezentují hlavní profesionální zájmovou oblast prof. Tardyho. Z dalších Tardyho prací je nutno uvést zvl. jeho stať o Hegelově psychologii z r. 1961 (Acta Universitatis Carolinae, Philosophica et Historica) a stať o problémech struktury osobnosti (Studia psychologica 1/1965). Obsahově bohaté dílo prof. Tardyho, psané svérázným, pregnantním slohem s rigorózním smyslem pro fakta i filosofická hlediska, je výrazem neméně bohaté, široce a hluboce erudované osobnosti. Kromě svých profesionálních zájmů centrovanych zvl. v psychologii osobnosti, v teoretické psychologii a v dějinách psychologie je prof. Tardy také vzdělaným přírodovědcem, filosofem s hlubokým zájmem o noetiku, filosofii matematiky, moderní logiku, je však i hudebníkem, náročným čtenářem jemného vkusu, grafologem...

Tardyho vědecké dílo, neobyčejně podnětné a informativní, opírající se o hluboce a široce fundovanou konceptuální základnu, je reprezentativním přínosem vývoje československé psychologie a vzorem československým psychologům, kteří s obdivem a úctou vzhlížejí k jeho nadějnému pokračování.

Milan Nakonečný

#### Prof. Dr. Inž. Jan Tauber šedesátníkem

Dr. inž. Jan Tauber, profesor sociologie venkova na Vysoké škole zemědělské v Praze,

ředitel Institutu sociologie venkova a historie zemědělství při VÚZE a předseda sekce sociologie venkova Čs. sociologické společnosti, se dne 7. července t. r. dožil 60 let.

Prof. Tauber je průkopníkem marxistické sociologie venkova a patří k předním znalcům československého zemědělského družstevnictví, sociální a kulturní politiky československé združstevněné vesnice a mezinárodního zemědělství. Jeho bohaté vědecké dílo tvoří řada významných knižních publikací a stovky vědeckých, vědecko-populárních a základních studií z oboru hospodářské geografie a sociální politiky zemědělství, a v posledních deseti letech zejména z oboru rozvíjející se marxistické sociologie venkova. Z oboru vědeckých prací třeba vyzdvihnout zejména *Zemědělskou abecedu*, odměněnou 1. cenou za nejlepší knihu v oboru zemědělství na r. 1947, *Mezinárodní zemědělské problémy*, *Podíl země míru na zemědělské výrobě* a *Vývojové směry v světovém zemědělství*.

Pro potřebu svých spolupracovníků a zájemců o marxistickou sociologii venkova napsal v r. 1957 první metodologickou pomůcku marxistické sociologie venkova pod názvem *Jak sledovat a zkoumat hospodářský a kulturní vývoj v zemědělství*. Další významné práce z tohoto úseku sociologie jsou: *Problémy, úkoly a metody studia sociálního vývoje vesnice a zemědělství*, *O pojmu a úkolech sociologie*, *Předmět a úkoly sociologie vesnice po XII. sjezdu KSČ*, *Polská sociologie venkova*, *Sociologie venkova — učebnice sociologie pro posluchače VŠZ*, s kol., *V čem může být sociologie nápomocna zemědělské ekonomice zejména v organizaci zemědělských závodů*. Je také autorem několika dramatických prací, vycházejí z přesvědčení, že složitou sociální skutečnost nelze poznat jen exaktními způsoby, ale také — a často především — uměním.

Jeho nejbližší vědecký, organizátorský a literární program je velmi bohatý. Je zaměřen nejen na zintenzívnění práce v oblasti sociologie venkova a historie zemědělství u nás, ale také na širší mezinárodní spolupráci, bez níž není pokroku.

Přejeme prof. Tauberovi do dalších let pevné zdraví a mnoho pracovních úspěchů.

Josef Kolařík

#### Z činnosti Čs. sociologické společnosti

24. června 1966 se konala ustavující schůzka sekce pro výzkum veřejného mínění Čs. sociologické společnosti. Vedoucím této sekce je Vladimír Kalivoda ze Státní plánovací komise.

Sekce rodiny a mládeže pořádala 23. května t. r. přednášku Elišky Freiové CSc. na téma *Metodická příprava sociologického výzkumu vysokoškolského studenstva* a 20. června t. r. přednášku jugoslávského sociologa dr. Monolja Pročice na téma *Vztaž*